

Exposició: Joseph Beuys. Múltiples
IVAM - Centre Julio González
28 febrer – 25 maig 2008

Organitza: Kunstmuseum Bonn
Institut Valencià d'Art Modern

Comissaris: Pilar Ribal i Christoph Schreier

Esta exposició, organitzada pel Kunstmuseum de Bonn en col·laboració amb l'IVAM, reuneix unes 100 obres de Joseph Beuys (1921-1986), entre les quals s'inclouen objectes i materials de tota índole, fotografies, gravats i obres impreses en molt distints suports i tècniques, així com gravacions sonores i pel·lícules. Es tracta d'obres editades en sèrie, és a dir, múltiples, que comprenen en total més de 300 peces. En les nombroses combinacions de múltiples que Joseph Beuys va realitzar al llarg de la seua vida es concentren tant el projecte i l'activitat creativa del visionari artista alemany, un dels més influents del segle XX, com les bases filosòfiques del seu pensament artístic, social i polític. El catàleg de l'exposició reproduïx les obres exposades i conté textos de l'exdirector del Kunstmuseum Bonn, Dieter Ronte, el pare jesuïta que va ser amic de Beuys, Friedhelm Mennekes, els comissaris de la mostra, Christoph Schreier, actual subdirector del Kunstmuseum Bonn, i Pilar Ribal, historiadora i crítica de l'art, una entrevista amb Joseph Beuys realitzada per Jörg Schellmann i un apartat cronològic i bibliogràfic de l'artista.

L'exposició *Joseph Beuys. Múltiples* abraça cinc àmbits temàtics. El primer inclou peces representatives de la seua mitologia personal com el vestit de feltre o el trineu, mostra el paper del dibuix com a eina de reflexió i incidix en qüestions clau com la seua visió sacramental de la natura o la seua predilecció per matèries susceptibles de transformació.

El segon se centra en una idea vital en el projecte artístic de Joseph Beuys: la transformació de l'energia com a analogia de la capacitat de canvi i curació de la societat. L'artista va utilitzar materials càlids com el greix, la mel, la cera, l'oli o els metalls, que canviaven quan eren exposats a la calor, no sols com a mostra del seu rebuig al mercantilisme artístic, sinó per la seua idoneïtat per a representar l'emissió i la recepció com un procés natural equiparable als processos socials.

Les obres presentades en el tercer àmbit temàtic documenten accions que Beuys va realitzar en el medi natural i que estaven directament relacionades amb l'aparició d'una consciència ecològica i amb la seua visió espiritual de la natura. La utilització de diversos instruments de cultiu o d'animals (com la llebre, amb la qual s'identificava) i la valoració d'arbres, plantes i substàncies naturals com l'aigua, l'oli o el vi, imprimixen a la seua obra una dimensió ètica que traspasa la frontera d'allò artístic.

El quart àmbit se centra en la figura de Beuys com a reformador social. L'oposició a les forces polítiques per mitjà d'activitats intel·lectuals (escriure, ensenyar, dissertar...) explica la profusa utilització de revistes, periòdics i material imprès "propagandístic" en la seua obra i justifica la introducció d'esta variable econòmica que determina l'equilibri de forces en la societat.

El quint i últim àmbit temàtic, centrat en les seues pel·lícules, mostra Beuys com a actor (*performer*) i orador, i suposa un valuós testimoni del treball, de la seua vida i la seua obra. Els seus concerts, conversacions i tancaments, les seues referències culturals, la seua particular visió del món de l'art i inclús el record d'aquells a qui admira (com el cineasta Ingmar Bergman, el seu amic l'editor Klaus Staeck o l'artista coreà Nam June Paik), culminen una exposició destinada a realitzar una profunda observació de l'univers d'este artista que va fer del seu treball una verdadera "missió".